işçinin gücü birlikten doğar!

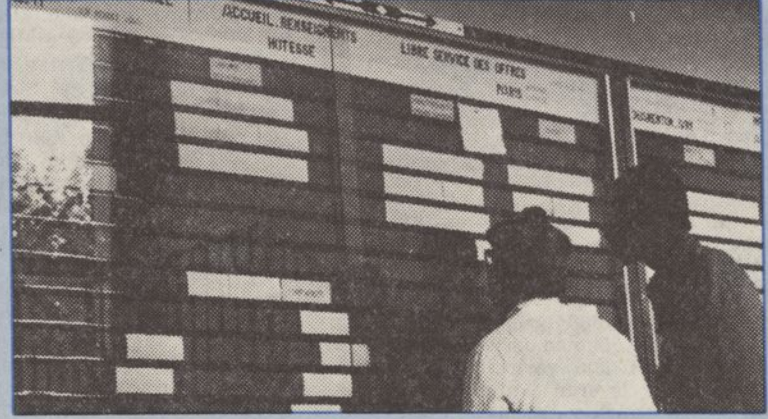
NOVEMBRE 1978

Türkiye işçilerinin aylık gazetesi
mensuel de la C.G.T. pour les travailleurs de Turquie

N° 31 — 1 F

ISSN : 0398-561 X

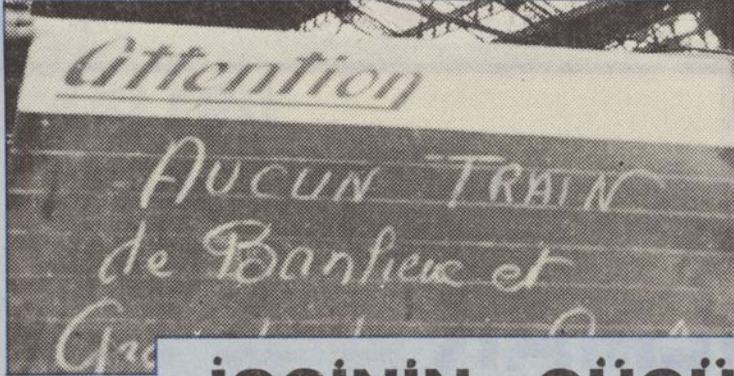

— ücretler için veya işsizliğe karşı
— çalışma şartlarının iyileştirilmesi için
— öğretimde eşitlik için

HEPİMİZ EYLEMDE BİRLEŞİYORUZ

İŞÇİNİN GÜCÜ YAŞAYACAK !

Dost Okurumuz,

Sendikamız CGT tarafından yayımlanan gazetemizi düzenli olarak okuyorsun. İŞÇİNİN GÜCÜ, sana, her ay, CGT'nin Türkiye ve başka ülkelerden üyelerini esinleyen haber ve düşünceleri getiriyor. Fransa'daki ve yurdumuzdaki olayları iletiyor.

Emekçilerin günlük yaşantılarını daha iyi yansıtmak, dertlerine daha yakın olmak istiyoruz. Ekonomik ve toplumsal durumun doğurduğu sorunlara daha iyi çözüm yolları önermek kaygısındayız.

Bu nedenlerle, gazetemizin biçimini ve içeriğini değiştirmek kararı aldık. Böylece, bu biçimde okuduğun son sayı olacak, elindeki gazete. Önümüzdeki aydan itibaren CGT' nin ana dilde yayımlanan gazetelerinin yeni biçimleriyle karşılaşacaksın. Bu daha çok bir dergi biçiminde sunulacak.

Gayretlerimizi destekleyeceğinden kuşkumuz yok. Okurlarımıza güveniyoruz. Biz, CGT üyesi işçiler, sana, dergimizi 2 Frank'a satın almanı veya 10 sayısı 20 Frank'a abone olmanı öneriyoruz.

Bu çağrımıza cevap vereceğine ve mektup yazacağına inanıyoruz.

Yakında görüşmek üzere...

chronique juridique

YASAL HAKLARIMIZ

GÖÇMEN IŞÇİLERİN SENDİKAL ÖZGÜRLÜKLERİ KULLANMA HAKKI

1) - Fransız İş Kanunu, göçmen işçilere sendikaya yazılma, delege seçilme ve sendika yönetme haklarını tanımıştır.

A) Bütün ücretliler gibi, göçmen işçiler de sendikaya üye olma ve sendikal çalışma yapma hakkına sahiptirler.

B) Göçmen işçiler, atöyle veya şantiyelerinin sendikalı işçileri (sendika şubesi) tarafından, « personel delegesi » veya « işyeri komitesi » ne seçilmek üzere aday gösterilebilirler. Yasa, yalnızca « Fransızca fikirlerini söyleyebilmelerini » yani, biraz Fransızca konuşmalarını gerektirir.

(DİKKAT : Okuma-yazma bilmek gerekmez. Bu konuda patronun karar yetkisi yoktur.)

Ayrıca, bir göçmen, sendikası tarafından « sendika temsilcisi » olarak, işyeri komitesi toplantılarını izlemek için atanabilir veya Sağlık ve İş güvenliği Komitesi üyesi olabilir.

C) 27 Aralık 1968 günlü yasa ayırım gözetmemekte ve göçmen işçinin sendika delegesi atanmasına izin vermektedir. Sendika delegesi olarak, işveren karşısında sendika şubesini temsil etmek ve personel delegelerine yardımla yükümlüdür.

D) 1975 yılında çıkan yasa, göçmen işçilere resmen sendika yöneticisi olma hakkını tanımıştır. Yöneticilik, işyeri sendikası şubesinde, vilayet ve yerel birliklerde (U.L., U.D.), federasyonlarda (metalürji, inşaat, kimya,...) veya Konfederasyon (Genel Merkez) düzeyinde yapılabilir.

Fakat, hâlâ bazı sınırlamalar vardır :

— Resmen sendika yöneticisi olmak için seçim anında en az 5 yıldır Fransa'da çalışıyor olmak gerekir.

— Yönetici kurulda göçmen işçilerin sayısının toplam kurul üyelerinin üçte birini geçmemesi gereklidir.

Ancak, uygulamada, (bilgilendirme için) yalnızca başlıca yöneticilerin adları belediye veya kaymakamlığa bildirilir. Buna göre diğer yöneticiler için bu sınırlamaya uyma zorunluğu yoktur.

Zaten, bu sınırlamalar uluslararası hukuka da aykırıdır.

Aslında,

1) Avrupa Ekonomik Topluluğu (AET) üyesi ülkelerin işçileri Fransa'da geçerli « Avrupa yönetmelikleri » gereğince bu sınırlamalara tabi değildirler.

2) Bunlar, Evian Anlaşmasına (Cezayirliler) ve Sahra' nın güneyindeki ülkelerle yapılan « yerleşme anlaşmasına » da aykırıdırlar.

3) Uluslarası Çalışma Örgütünün, sendikalara kimin yönetici olacağını belirleme hakkını sendikalılara veren Sendikal Özgürlükler Anlaşmasını da çiğnerler.

E) Maden işçilerinin delegeleri

Madenlerde, maden işçisi delegeler 3 yılda bir seçilirler. Bunlar, madencilerin seçilmiş temsilcileridirler. Özellikle, sağlık ve iş güvenliği alanlarında kontrolla görevlidirler. Göçmen işçiler Fransızlarla aynı koşullarda, ister yeraltında ister yeryüzünde çalışsınlar maden işçisi delegeleri seçme hakkına sahiptirler. Ama seçilemezler.

F) İş mahkemeleri (Prud'hommes)

Göçmen işçiler oy hakkına sahiptirler. Ancak, iş kontratı ile ilgili davalarda İş Mahkemesi üyesi (yani emekçiler tarafından seçilmiş yargıç) olamazlar.

Maden işçisi delegeliği konusunda olsun, İş Mahkemesi üyeliği konusunda olsun, CGT, göçmen işçilerle Fransız işçilerinin haklarının tam eşitliği için savaşıyor.

2) - Fransız yasalarına göre sendikalara hükümet baskı yapamaz, delegeler işten atılamaz, göçmen işçiler sınır dışı edilemezler.

A) Sendikal Örgütün Bağımsızlığı

Fransız hukukunda, sendika herşeyden önce resmi makamlardan bağımsızdır : yöneticilerini yalnızca ve yalnızca sendika üyeleri seçerler ve söz gelimi hükümet, yöneticileri resmi bir siyasi partiye yazılmaya zorlayamaz. Öte yandan, sendika patronlardan bağımsız olmak zorundadır. Yasa, patrona sarı sendika lehine veya başka bir sendika aleyhine « baskı yöntemleri » kullanmayı yasaklar. Tersi durumlarda cezalandırır. Patronun, ücretlerden sendika aidatı kesmesi veya bir sendikaya üye olmaya zorlaması yasaktır.

B) Delegelerin işten atılmaya karşı korunmaları

Bir patron, bir personel delegesini veya İşyeri Komitesi üyesini İşyeri Komitesinin ya da İş Müfettişinin onayını almadan atamaz. Doğal olarak, bu koruma önlemleri göçmen işçiler için de uygulanır. Sağlık ve İş Güvenliği delegeleri içinde geçerlidir. Patron, önce seçilmiş işçilerden kurulu İşyeri Komitesinin izinini ister. Eğer, İşyeri Komitesi izin vermezse İş Müfettişinin onayı olmaksızın patronum işten çıkarması yasaktır.

DİKKAT : Eski delegeler, seçilmiş oldukları görevin bitiminden sonra 6 ay, ilk turda seçilemeyen adaylar 3 ay süresince işten çıkarılamazlar.)

Delege yasa dışı işten çıkarılırsa ne yapmalı ? Derhal mahkemeye (Juge des Référés) başvurup tekrar işe alınmayı istemeli.

C) Göçmenlerin sınır dışı edilmeye karşı korumaları

Sendikal özgürlüklerin kullanılması hiçbir şekilde sınır dışı etmeye yasal neden olamaz. Avrupa Adalet Divanı, Rituli davasına baktığında AET emekçileri için bu kararı verdi. Bu, tüm göçmen işçiler için de geçerlidir. Danıştay, sendikal çalışma gerekçesiyle yapılan sınır dışını gecersiz sayar. Nisan 1976'da sınır dışı edilen ve CGT'nin Musa Konate için yürüttüğü savaşımdan sonra geri gelen SONACOTRA foyer'lerinin militanları için yaptığı gibi yürütmeyi durdurur.

SENDİKALARA ÜYE, YÖNETİCİ OLMAK

Hepimiz biliyoruz ki, işçiler fabrikalarda kollektif, imece çalışırlar. Bantlardan biri aksarsa hepsi aksar. Üretim artık böylesine birbirine bağlıdır. Bu yalnızca bir fabrikanın içinde değil bütün ülke çapında geçerlidir. Örneğin, kömür işçileri çalışmazlarsa demir çelik üretimi de durur.

Bu koşullarda yapılan üretim içinde fabrikalardaki tüm işçiler de dil, din ve milliyetleri ne olursa olsun patron tarafından sömürülürler. Patron, fabrikadan devlete kadar örgütlüdür. Kendi adamı şefler veya müdürler, işveren sendikaları, sanayi ticaret odaları, çeşitli dernekler ve kapitalist ülkelerde sermayeyi koruyan devlet vardır. İşçiler buna karşı sendikalarda birleşir, sömürüye karşı savaşırlar. Sınıf ve kitle sendikaları sömürüyü azaltma savaşıyla yetinmezler, toptan kaldırmayı da isterler. Bunun için kapitalist olmayan, sermayanin hükmü geçmeyen bir düzen isterler. Bu işçi sınıfının düzeni sosyalizmdir.

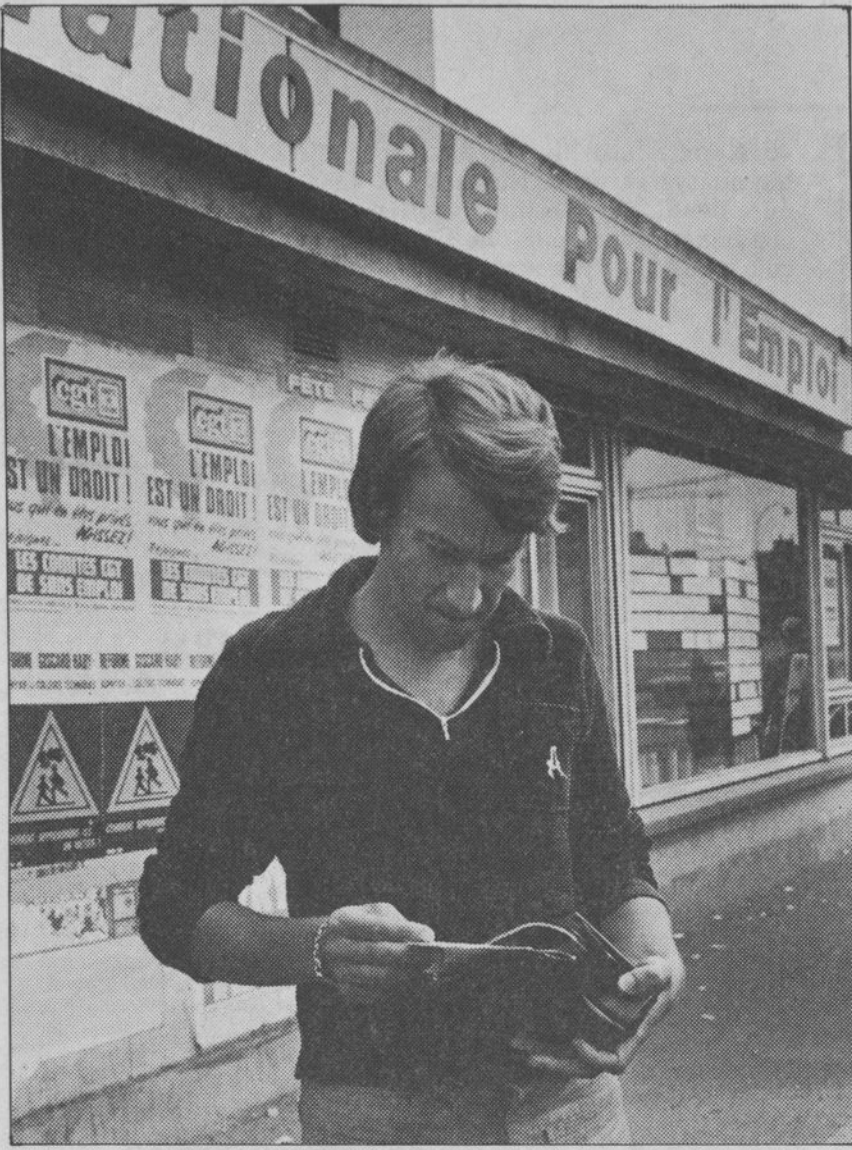
İşçiler patronların tepeden tırnağa örgütlü oldukları düzende, yalnızca kendi öz sendikalarına güvenirler, onun içinde dayanışır, hak savaşımlarını yürütürler. Örgütsüz işçi tek başına savunmasız, silahsız kalır. Boşuna değil « birlikten kuvvet doğar » demişler. İşçi sınıfı birlik olduğunda, sendikalarına sımsıkı sarıldığında patronu dize getirebilir. Birlik olmadan hiçbir grev, direniş başarıya ulaşamaz.

Bu yüzden, patronlar kendi adamlarına sözümona « işçi sendikaları » kurdururlar. Sarı sendikalar, patron sendikaları işçi sınıfını bölmek, uyutmak, mücadele azmini köreltmek istirler. Yani kısaca « böl ve yönet » politikasını uygularlar.

Bu nedenle Fransa işçi sınıfının sendikası, 2,5 milyon üyeli CGT'de örgütlenmeli, sömürüye karşı, patronların ayak oyunlarına karşı uyanık olmalıyız. Fransanın en büyük sendikası CGT ve Türkiyenin sınıf ve kitle sendikası DİSK kardeş örgütlerdir ve Türkiyeli işçiler CGT'de birleşir, aynı sömürücü patronlara karşı sınıf kardeşliği temelinde savaşırlar. Bu konuda dil sorunu kararlılıkla aşılmaktadır.

CGT, hiçbir zaman göçmen işçileri kanatları arasında koruyan bir tutum almamıştır. Göçmen işçiler de Fransızlar gibi aynı patrona karşı savaşırlar. Sendikada aynı hak ve ödevleri vardır. Bu savaşımda en başarılı işçiler sendika yönetimine sendikalı kardeşleri tarafından seçilirler. En yüksek görevlere bile gelebilirler. Bunda ölçü, milliyet, din, dil ve ırk değildir. Ölçü bilinç, bilgi, savaşkanlık ve fedakarlıktır. Bu yetenekleri olan her sendikalı yönetici olabilir, sendikasını iyi yöneticilerden mahrum bırakmamak için olmalıdır da.

Hak savaşında, sömürüye karşı savaşımda en etkin rolü oynamalıyız. Bu, bizim sınıfsal görevimizdir. Sendikalı olmalı, yönetimde aktif olarak yerimizi alıp göçmen olsun Fransız olsun bütün işçilerin haklarını savunmalıyız. İşte bu, işçi sınıfının uluslararası dayanışması, savaşım yoldaşlığıdır.

CGT, bütün iş kollarında Fransa çapında işsizliğe karşı eylemler düzenliyor

« Taleplerimizi elde etme kararlılığı, ekonomimizin kötü durumunun ve toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin durdurulmasının sorumluları üzerine baskı yapmamızı gerektiriyor. »

Yürütme Kurulunun 3-4 Ekim toplantısının onayladığı CGT'nin bu çözümlemesinin gereği tüm her alanda büyük bir mücadeleler atılıma girecekler. CGT'nin yönetiminde yapılan hak savaşımlarının başarıları şimdiden pek çok. Patronların ve hükümetin genel saldırısı (işsizlik, kemerleri sıkma politikası, sendikal özgürlüklerin çiğnenmesi, ırkçılık, oturma ve çalışma izinlerinin uzatılmama tehtidi), en geniş birliği sağlayarak savaşıma hız vermeyi gerektiriyor. Bu bütün düzeylerde olmalıdır : İş kolları, işyerleri, mahalle, vilayet ve ulusal çapta.

Yürütme Kurulu, binlerce değişik biçimli savaşıma bakarak, işçi sınıfının bu hoşnutsuzluk hareketine, bütün iş kollarında, Fransa çapında bir önem vermeyi kararlaştırdı.

Bu eylem 15 Kasım'da yapılacak. Bu eylemlerde

— mücadele ve başarıların bilançosunu yapma,

— CGT'nin talep ve önerilerini yayma, hükümet ve Patron Sendikasına istemlerimizi bildirme ve her düzeyde girişimleri arttırma,

— Çalışma hakkını korumak için işsizliğe karşı savaşımımızın başarı yollarını arama, birliğimizi pekiştirme,

— ırkçılığa karşı mücadeleye hız verme, kapitalist sınıfın işçileri « Fransız-yabancı » diye bölme girişimlerini boşa çıkarma,

fırsatı doğacaktır.

Bu nedenle, Yürütme Kurulu, CGT'nin bütün örgütlerini bu eylemlerin en etkin olması için şimdiden önlemler almaya çağırmıştır.

STOLERU VE DİL OĞRETİMİ

800 000 göçmen işçinin Fransızca okuma-yazma kurslarından yararlanması gerekirken geçen yıl ancak 40 000 işçi Fransızca öğrenebildi.

Çalışma ve Eğitim Bakanlıkları, Üniversiteler, Meslek Öğretimi Kurumu, Toplumsal Çalışma Fonu (FAS), İşveren Sendikaları (CNPF), Ticaret Odaları, uzman öğretmenler, üniversite konseyleri, ve aralarında CGT'nin de bulunduğu sendikal örgütlerin temsilcilerinin katıldığı Göçmenlere Öğretim Ulusal Komisyonu bir rapor yayınladı. Bu raporda 800 000 göçmen işçinin Fransızca derslerinden yararlanması gerektiği belirtiliyor. Bu sayı hükümetin amaçladığıyla tam bir çelişki içindedir. Geçen yıl yalnızca 40 000 göçmen Fransızca kurslarından yararlandılar Bu yıl durum daha beter : hükümet « Yabancılara Öğretim Derneği » nin gelirini keserek bu sayıyı 40 binden 15 bine düşürmek istiyor.

Öte yandan, Göçmen İşçiler Bakanı Lionel Stoleru, 8 Ekim'de televizyonda yaptığı açıklamada, kendi kurduğu komisyonun sonuçlarını yadsıyarak, göçmen işçilerin yeterince Fransızca öğrendiklerini, bundan böyle yurda dönüşleri kolaylaştırmak için kendi kültürlerini vermek gerektiğini söylemiştir.

Hesap hep aynı : kapitalizmin bunalımından göçmen işçileri sorumlu tutup geri göndermek.

40. Kongre hazırlık tartışmaları hiçbir zaman erişilmeyen bir düzeye varacak. Bugüne dek 4 000 tartışmalı toplantı düzenlendi. İşyerlerinde yapılan tartışmalar hem konuları bakımından, hem öne sürülen düşünceler bakımından çok geniş.

CGT'nin hesaba katıp, savunması gereken iştemler ve CGT'nin çalışması ve örgütlenmesi üzerine üyelerin sordukları sorular konusunda ilginç fikir tartışmalarından birkaçını veriyoruz.

dampierre en burly-loiret nükleer santralında...

Dampierre şantiyesi artık yapı çalışmalarının yavaş yavaş yerini elektro-mekanik çalışmalarına bıraktığı aşamaya gelmiş. Buradaki savaşım, bir yandan işleri biten yapı ışçılerinin başka yerlerdeki işlere verilerek işsiz kalmamaların sağlamak diğer yandan yeni başlanan işlerde çalışanların konut sorunlarını çözmek için yürütülüyor.

Ayrıca, Dampierre şantiyesi Temmuz 1978'de işçilerin yerleşme sorunlarına çözüm getiren anlaşmanın imzalanmasını sağlayan büyük mücadelenin verildiği şantiyelerden biridir.

16 Ekim pazartesi günü, Ballot, Davicoup ve Siteb işletmelerinin işçilerinin CGT sendikalarının militanları toplandılar. Bu toplantıda militanlar EDF (Fransa elektrik kurumu) sorumlusuyla CGT Yapı Sendikaları Birliğinin delegasyonun yaptığı görüşmeden sonra sözleşmenin uygulanma durumunu gözden geçirdiler.

Yapı Sendikaları Birliği, EDF ve işverenlerin de katılacağı üç taraflı bir toplantıda

— Yerleşme yerlerinin değiştirilmesi ve iyileştirilmesi.

— Sözleşmeye uygun olarak karavan tesislerinin düzeltimesi.

— Sosyal çalışma ve sendika lokallerinin açılması.

— İşletmeler arası bir komitenin oluşturulması sorunlarının ele alınmasını istediler.

EDF sorumlusu, şantiyelerde yapılabilecek iyileştirmelerin kabul ettikten sonra, EDF için sözleşmenin yalnızca yapı işçilerine uygulanağını, zaten sözleşmenin sadece Yapı İşverenleri Federasyonu tarafından imzalandığını, buna göre de Dampierre'de uygulanamayacağını söyledi.

Bu öne sürülen düşünce üzerine tartışmayı açtık.

Doğal olarak şantiye işçilerinin çoğunluğunun başka yerlere tayin edildiklerini göz önünde tutarak, verilecek cevabın istediğimiz gibi olamayacağı konusunda fikir birliğine vardık.

Yerleşme yerinin yıl sonuna kadar kapatılacağı bir gerçek. Nakiller yüzünden. Ama, yeni gelen işçiler, sosyal tesisleri ve alış-veriş merkezi olan şimdiki yerleşme yerinin düzeltilerek kullanılması yerine, şantiyeden daha uzak tesissiz araziye yerleştirilmek zorunda bırakılıyorlar.

Üstelik, yapım çalışmaları en az iki yıl devam edek. Burada da öbür şantiyelerde olduğu gibi, sözleşmede öngörülen birçok nokta, sosyal tesislerin, işletmeler arası komitenin işlemesi ve sendika lokallerinin açılması gerek.

Böylece, EDF'in önerileri kabul edilmedi ve üç önlem alındı.

1) Bütün çalışanlara, patron tarafının Dampierre'deki şantiyede sosyal yaşam ve yerleşmeyi düzetmeyi redettiğini bildirmek.

2) Sözleşmede öngörülen ve ler konusunda somut ve kesin konusunda somut ve kesin önerileri hazırlamak.

3) Bütün santiye emekçilerine durumu anlatmak ve çalışmaların gözden geçirilmesi için 25 Ekimde büyük bir sendikalılar toplantısı düzenlemek.

NÜKLEER SANTRAL İNŞAATLARINDA İLK KAZANIMLAR

Dokuz nükleer santral inşaatında 20 bine yakın yapı ve metallürji işçisi çalışıyor. Çoğunluğu göçmen. Aralarında Türkiye'liler de var. Bu inşaat şantiyelerinde çalışma koşulları herkesin bildiği gibi zordur. Üstelik, evlerin, devlet dairelerinin ve çarşı-pazarın uzak olması şantiyelerde yaşamı iyice zorlaştırıyor. Bu nedenle, santral şantiyelerinde hak savaşımı süreklidir. İşçiler savaşımlarında bir birinci başarı elde ettiler.

İşçilerin kararlılığı karşısında, mütahit patronlar ve EDF (Fransa elektrik kurumu) bir birinci sözleşmeyle, büyük şantiyelerde işçilerin konut ve yerleşme sorunlarındaki haklarını tanımak zorunda kaldılar.

Patronların dirençlerini kırabilmek için Fransa çapında bağlantılı üç grev gerekti. İlk sözleşmeyle elde edilemeyen haklar, özellikle ücretler için ve sözleşmeyi uygulatmak için de daha başka grevler gerekecek.

Ama önce ilk elde edilen sonuçlara bir bakalım :

— « Bekar » durumunda olan işçiler için şantiyeler kurulmadan lojman yapılacak. Odalar TEK KIŞILIK olacak.

— Mutfak, banyo ve çamaşır yıkama yeri sağlanacak.

— Büyük bir görüşme yeri ve spor tesisleri de öngörülecek.

— Aynı tesiler karavanlar için de kurulacak.

— Toplumsal yaşam ve gelişmesini güvence altına almak için lokantalar, sağlık servisi, sosyal çalışmalar ve sendikal örgütler için lokaller açılacak.

— Işçilerin konutlarıyla şantiyeler arasında ulaşım parasız sağlanacak.

— Bütün bu tesisler işletmeler arası işçi ve patron taraflarının temsil edeldiği bir kurum tararafından yönetilecek.

Böyelece, göçmen ve Fransız işçilerin birleşmeleriyle, C.G.T.'nin Yapı Federasyonunun ulusal çaptaki politikasının önemli bir bölümü kabul ettirilmiş oldu. Bu kazanım nükleer santralların bütün ücretlilerinin ve CGT sendikasının kararlı savaşımının bir meyvasıdır.

Bu sözleşme ve CGT temsilcilerinin çalışmaları üzerine düşüncelerini verebilmeleri için birçok santralda sendikalı arkadaşlarla görüştük.

FABRİKASI :

14.500 ÜCRETLİ, 4.500'Ü GÖÇMEN, 11.000 İŞÇİ

● CHRYSLER'DE SEÇİMLER BASKISIZ OLMALIDIR

CGT sendikasının girişimiyle, Chrysler-France emekçileri mesleki seçimlerde baskıların kaldırılması yolunda önemli bir başarı elde ettiler.

Herkes biliyor ki Poissy Fabrikasında seçimlerin hazılanması ve oylamalarda birçok yolsuzluk müdüriyet ve uzantısı CSL (eski CFT) tarafından yapılıyor.

Bu nedenle, işyerinin CGT sendikası Chrysler müdüriyeti aleyhine seçim kanunu ve metellürji toplu sözleşmesine uyması için Poissy Sulh Mahkemesine dava açtı. Sendika ve işçiler, avukatları C. LEDERMAN ile A. LYON-CAEN'ın yürüttüğü davanın 2 Ekim 1978 günlü kararıyla ilk istemlerini elde ettiler. Buna göre :

— 5-6 ve 10-11 Ekim günlerinde yapılması gereken seçimler ertelendi,

— Bir adalet görevlisinin, seçimlerin hazırlanması ve oylamada yolsuzluk yapılmamasını sağlamakla görevlendirilmesi kararlaştırıldı.

— Bu adalet görevlisinin başkanlığında kurulacak bir komisyonum seçim işlemlerinin doğru yapılmasını kontrol etmesi kararlaştırıldı.

Böylece ve adalet yoluyla, işyerindeki olağanüstü durum göz önünde tutularak, oylamanın korunması önlemlerinin gerekliliği kabul edilmiştir. Bu, birçok kere ve CGT'nin başvurularına rağmen, yetki alanında olan önlemleri, özellikle oylamanın serbestliğini ve dürüstlüğü sağlayacak önlemleri almayan hükümete ağır bir silledir.

Peugeot'nun yeni fabrikası Alman sınırında 14 km uzaklıkta Hardt ormanının bağrında. Buraya arkadaşlarımızın 40. Kongre'yi, özellikle sendikalı ve göçmen işçilerle nasıl hazırladıklarını görmeye gidiyoruz.

Sendika üyeleri toplandılar ve soru soruldu : « Emekçiler için 40. Kongre'nin anlamı ne ? ».

« Her kongre öncesi çalışmalarımızı hızlandırdık ve her kongre bir öncekinden başarılı oldu. O zaman 40 ıncının ayrıcalığı ne ? ».

Çünkü, kapitalist düzenin bunalımı ve bildiğimiz sonuçları emekçileri, özellikle göçmen işçileri, geçmişe göre daha kötü etkiliyor. Sınır dışı etmeler, ırkcılık, Peugeot'da düşük ücretler (Renault'dakilerden yüzde 20 az), çalışma hızının hep yükseltilmesi, ve özgürlüklerin, en temel insan haklarının her gün çiğnenmesi bunalımla artıyor.

40. Kongre bir fırsattır da. En fazla sayıda emekçiye, gelecekteki ve güncel istemlerini elde edebilmeleri için nasıl bir CGT'ye ihtiyaçları olduğunu söyleme fırsatı.

Sendika özgür tartışmalarını her atölyede ayrı ayrı düzenliyor. Özellikle, en çok sömürülen göçmen emekçiler için tartışmalara ayrı bir önem veriyor.

Ilk tartışma mekanik atölyesinde yapıldı. Saat 18.30 : yarım saatlik yemek molası. 30 sendikalı işçi, sendika şube sekreteri Capel ve Konfederasyon Yürütme Kurulu'na aday Valtorta arkadaşlarla buluşuyorlar.

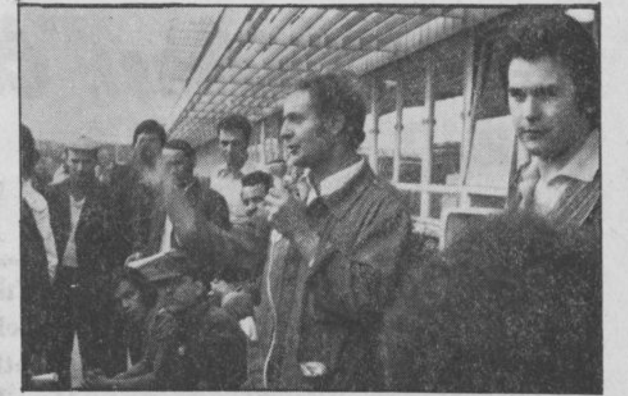
Kaybedecek zaman yok, hemen tartışma başlıyor. Sendikalı işçiler, hemen, konuya giriyorlar : düşük ücretler, cehennemi andıran çalışma hızı, göçmen işçilerin kapatıldığı kötü şartlardaki atölyeler, foyer' lerdeki yaşam, Peugeot'nun ispiyonlarını devamlı kontrolu, ve onlara yapılan ırkçı ve ayırımcı muameleler... Peugeot'nun, Fransız ve göçmen işçileri bölme, değişik milliyetlerden göçmen işçileri birbirlerine düşürme oyunları nasıl bozulabilir ? Nasıl birlik olunup karşılarına dikilebilir ? Böylece konu dönüp dolaşıp CGT'nin daha güçlü, daha yığınsal olması gereğine geliyor. CGT'de birlik olmanın istemleri elde etmenin ilk adımı olduğu çıkıyor meydana.

Sonraki hafta, torna ve kaporta atölyelerinin önünde göçmen işçilere yönelik tartışmalı bir bildiri dağıtımına katıldık. Bu, 3000 göçmen işçiye yönelik bir yığın eylemiydi. 3000'i göçmen, 8000 işçinin vardiva değiştirdikleri 13.30 - 14.15 saatleri arasında oluyordu bu. 21 ulustan oluşan insan selini gördüğünde adam kendisini Birleşmiş Milletler'de sanır... Bütün emekçilerin, Peugeot patronlarına karşı birleşmelerini hayati önemi çok açık.

Bu 3000 göçmen işçinin yüzde 90'ı en ağır işlerde yani kaporta montaj bantlarında, büyük ve küçük preslerde, torna ve boyamada çalışıyorlar. Hiç terfi etme ümidi yok. Yaşamları boyunca vasıfsız (O.S.) işçi kalacaklar ! Ve... kullanıp eskitince Peugeot onları bir tarafa atacak. Yenilerini, uzaklardan gelen Afrikalı, Asyallı işçileri alacak... Sanki insan değil, iş hayvanı alır gibi.

Akşam 22.30'da yorgun-argın işten çıkanlar, ertesi sabah 4'te kalkıp 5'te işbaşı yapıyorlar...

Işyeri sendikasının göçmen işçi komisyonu, yönetıciler bildiri dağıtken Valtora arkadaş mikrofonla konuşuyor : « Evet, 40. Kongre sizlere de birşeyler kazandırabilir, kazandıracaktır. Daha güçlü, tüm emekçilerin ve özellikle göçmen işçilerin dertlerine daha yakın bir CGT, istemlerimizi almanın, başarının Peugeot'nun bizi insan yerine değil de iş hayvanı yeri kovmasını sona erdirmenin tek güvencesi, tek çaresidir. Bizimle beraber savaşmak için CGT'ye yazılın ».

TATİ'DE TEZGAHTAR KADINLAR ARTIK BOYUN EĞMİYORLAR

TATI mağazası Paris' in en ucuz mağazalarından biri diye bilinir. Ama bunu nasıl başardığı bilinmez. Halbuki bunun sırrı çok basit : Yasaları ve işçi haklarını çiğnemek.

Patron, fazla mesai ücretlerini ve giyilmesi zorunlu iş gömleklerinin parasını vermiyor, ay başlarında ücretleri savsaklıyordu. Üstelik, bütün başkaldırma girişimlerini bastırmak için insan onurunu kırıcı baskı önlemleri almış.

Bu durum karşısında « yeter » diyen tezgahtarlar yanlarında CGT'yi buldular. Mağazasında CGT istemeyen patrona satıcı kadınlar onar onar CGT'ye üye olarak cevap ververdiler. Örgütlenme Kararlılıklarından aldıkları güçle Çalısma Müfettişliğine kalabalık bir temsilci grubu gönderdiler.

Bunun üzerine çılgına dönen TATI patronu iki « elebaşını » kanunsuz olarak işten çıkardı. Konuşmalarında sebep olarak « gevezeliği » gösterdi. Bir de, mağazada tezgahların arasında tezgahtar kadınlara karşı fedailerini dolaştırarak gövde gösterisi yapıyor. Ama, cok kalabalık ziyaretlerine gelen semtin çalışanlarının desteğine sahipler...

Les photos sont de :
MM. LORRE, CANTACUZENE, DELIUS.

C.G.T. VE ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Her emekçi, artık çokuluslu dev tekellerin ne olduğunu biliyor. Bu, bazan devletlerden zengin şirketler gittikleri her ülkede aynı amacı güdüyorlar : emekçileri daha fazla sömürmek, daha fazla kar. Bu dev tekeller hangi kapitalist ülkede olursa olsun işveren, patrondurlar. İşçiler ise bunların karşısında insanca yaşamak kavgası veren emekçidirler.

Bu yüzden işçilerin dayanışması sınırları aşıp uluslararası olmak zorundadır. Bütün ülkelerin işçileri birleştikleri zaman bu tekelci patronları kuşatıp, hak savaşında geriletebilirler.

Ekonomik bunalım ve uluslararası eylem

Bunalım kapitalist ülkelerin tümünü çok derinden etkiliyor. Ekonomik, ve toplumsal alanlarda tekeller bunalımın etkilerini geçiştirmek için ortak hareket ediyorlar. Kapitalizmin yapısal bunalımına yapıyı değiştirerek, yani bazı ülkelerde belli sanayi kollarını toptan kapatarak karşı çıkıyorlar. Bu arada büyük şirketler küçükleri yutuyorlar veya birleşip daha büyük daha güçlü tekeller oluşturuyorlar.

Bu politikaları emekçileri zor durumda bırakıyor. İşsizlik ve fiyatlar artıyor. Emekçiler, yığınlar halinde yoksulluğa ve sefalete itiliyorlar. Örneğin, Ortak Pazar'ın 9 ülkesinde işsizliğe mahkum edilen işçi sayısı 6 milyondur. İspanya, Yunanistan ve Portekiz de Ortak Pazar'a girerse işsiz sayısı çok daha artacak. Bundan ne bu ülkelerin emekçileri ne de Ortak Pazar ülkeleri emekçileri kazançlı çıkacaklar. Tek kazanan çokuluslu tekeller olacaktır. Çünkü, tekellerin kapitalist Avrupa ülkeleri üzerindeki ekonomik, toplumsal, politik ve askeri hakimiyetleri daha da genişleyecek, sağlamlaşacaktır.

İşte, bütün bu nedenlerle özellikle Avrupa emekçilerinin birlikte mücadelesi gereklidir. CGT bu yüzden Avrupa Sendikalar Konfederasyonuna üye olmak istiyor. Bu konfederasyon üyesi sendikalar CGT'nin üyeliği konusunda ciddi bir tutuma girmelidirler. Ancak CGT bu konfederasyona üye olurken bağımsızlığını yitirmek istemiyor.

CGT, bildiğimiz gibi, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerine bağlı DİSK ile sınıf temelinde ilişkilerini sürdürmektedir. Fransa ve Türkiye işçi sınıfları arasındaki dayanışma sendikaları aracılığıyla her fırsatta somut örneklerini vermektedir. CGT ülkemize heyetler göndermektedir. 1 Mayıs 1977 katiamında, Maden-İş'in 40 bin işçisinin katıldığı yığınsal grevde CGT ve DİSK sınıf kardeşliğinin güzel örneklerini vermişlerdir. Bu gibi dayanışma eylemlerinin yanısıra Sendikamız ile DİSK arasında Fransa'daki göçmen Türkiyeli işçilerin sorunlarına çözüm bulmak için çalışması kararlaştırılmıştır.

CGT ve Dünya Sendikalar Federasyonu

CGT Dünya Sendikalar Federasyonunun (DSF) 9. kongresine yeni bir düşünce şekli sunmuştur. Fakat diğer üye sendikalar bunu kabul etmemişler, CGT ile aralarında ayrılıklar doğmuştur.

Bu ayrılıklar bazı sosyalist ülkelerin sendikalarıyladır. Sosyalist ülkeler emekçilerin mutlulukları yolunda çok büyük başarılar kazanmıştırlar.. CGT antisovyetizme karşıdır. Burjuvazinin ve gerici antikomünist çevrelerin yalan ve iftira dolu, Sovyetler Birliğine karşı kampanyalarıyla savaşır.

Ne varki, CGT bazı sendikaların sosyalist ülkelerde devlet sendika ilişkileri anlayışıyla hemfikir değildir. Sosyalist demokrasi anlayışı da bazı noktalarda değişiktir.

Tüm bu nedenlerle CGT bağımsızlığına dayanarak DSF'yi dostça eleştirmektedir.

—o—

CGT, sınıf temelinde yükselen işçi sınıfı enternasyonalizmine bağlıdır. Bu nedenle :

— bütün dünya halkları ve emekçileri arasında dostluk, anlayış ve işbirliğini gerçekleştirmek,

— barış, ulusal bağımsızlık, özgürlük ve ücretli emekçi çıkarlarını koruma savaşında dünya emekçilerinin birliğini genişletmek ve sağlamlaştırmak, için hiçbir gayreti esirgemeyecektir.

Geceyarısı ekspresi:

IRKÇI VE SAPIK BİR FİLİM

Bildiğimiz gibi, son haftalarda Türkiye'yi yakından ilgilendiren bir filim oynuyor, sinemalarda: Geceyarısı Ekspresi.

Konusunu Türkiyeden Amerikaya kilolarla uyuşturucu madde kaçıran bir amerikan gencinin serüveninden almış. Yönetmen Alan Parker bu yaşanmış hikayeyi istediği gibi yorumlamıs : gerçek dışı ekler, bazı olağan üstü abartmalar, Türkiye üzerine çok ilginç (!) düşünceler ve matığa sığmaz olayları bol bol kullanmış.

Filimi gören hemen iki fikire kapılabilir. Birincisi, Türkiye halkı istisnasız aşağılık, iğrenç kalleş ve « domuz » dur. İkincisi, filim yönetmeni bunları söylerken tek amacı insan haklarını savunmak, Türkiye'de yapılan insanlık dışı işkencelere karşı isyan etmek, dünya kamu oyunu uyarmak istemektedir olabilir.

Aslında, aşağılık, iğrenç, ırkçı ve sa pık olan bu filimdir. Konu Türkiye olmasa bile, binlerce insanı esrakeşliğin bataklığına atabilecek bir kaçakçıyı kahramanlaştıran yönetmenin insan sevgisi ne olabilir ? Onların getirecekleri paradan başka birşey olamaz. Bu filiminin satışından duyduğu hazla da açıkça ortadadır Ayrıca, bir halkı, bir ulusu « DOMUZ » ilan etmek ırkçılıktan başka bir şey değildir. Ne biz yurmuduzu işgal eden ingilizleri, ne Fransızlar Almanları toptan bu tür suçlamalarla töhmet altında bıraktık. Aralarından, emperyalistini, faşistini seçtik, lanetledik.

Yönetmen A. Parker, yaptığı filimle Türkiye'yi hiç bilmediğini, en küçük belge ve gerçekle uzak yakın ilişkisi olmadığını kanıtlıyor. Örneğin, Türkçe yerine anlamsız heceler geveleyen oyuncular, « kusura bakma kararı ben deği Ankara verdi » diyerek suçludan özür dileyen hakimler, ve daha nice zırva hep bu filimde.

Yönetmenin sapıklığı, filimde bol bol bulunan şiddet, kana susamışlık ve sadist - başkalarının acılarından zevk alan - sahnelerle ortaya çıkıyor. Burada, A. Parker gibi ırkçı, faşist ve insanlık dışı düşüncenin propagandasını yapalara tüm halkımızı suçlama fırsatı veren hapishanelerimizin dumunu hatırlatmadan geçemeyeceğiz. İlgililer tüm önlemleri hemen almalıdarlar.

Ancak, şunuda biliyoruz ki halkımız hangi ulustan olursa olsum A. Parker gibileriyle savaşıyor. Bu savaşımın kaynağı Türkiye'de, ırkcılarla, faşistlerle yapılan mücadelededir. İnsan hakları, düsünçe özgürlüğü için yapılan savaştadır.

STOLERU'NUN DÜZENLEDİĞİ «DİYALOG HAFTASI»

(19-26 Kasım 1978)

Bir kez daha, Göçmen İşçiler Bakanı, Toplumsal Çalışma Fon'una 3 milyon Frank'lık bir operasyonun giderlerini yükledi. Bu operasyon, « Diyalog Haftası » maskesiyle, Kasım ayında, göçmen işçilere karşı hükümetin gerici ve baskıcı politikasının gerçekliğini gizlemek istiyor.

CGT, hükümetin görüşlerinin propagandasını yapan böyle operasyonların Toplumsal Çalışma Fonun'nun zaten yetersiz bütçesine yüklemesini şiddetle protesto ediyor. Hele, bir de 1979 yılı devlet bütcesi tasarısında, Çalışma Bakanlığının göçmen işçilere ayırılan ödeneğinin 4,68 milyon Frank azaltıldığı göz önünde tutulursa bu oyunun iç yüzü ortaya daha iyi çıkıyor.

CGT, bütün örgütleri, militanları ve üyeleriyle işyerlerinde foyer'lerde, iş bulma kurumlarında, semtlerde düzenleyeceği çeşitli eylemlerle kamu oyuna hükümetin « diyalog » yerine göçmen isçileri sınır dışı ettiğini, Yabancılara Öğretim Derneğini (AEE) kapattığını, foyer sakinlerini mahkemelerde süründürdüğünü mesleki ögrenim için neredeyse hiçbir şey yapmadığını, oturma ve çalışma izinlerini uzatmamayı giderek arttırdığını, v, b..., kanıtlayacak.

CGT her zaman gerçek diyalogdan yana olduğunu ve bunun göçmen işçilerin ve ailelerinin yararına istemleri çözümleyecek görüşmelere yolaçmasını istediğini bildirmiştir. Ancak, hükümetin diyalog haftası bir aldatmacadır.

KURBAN BAYRAMI 11 KASIM'DA OKURLARIMIZA KUTLU OLSUN

Dost Okurlarımız,

Bir bayramı daha gurbet illerde geçiriyoruz.

Çoğumuzun aileleri, çoluk-çocuğu, akraba-hısımı, eşi-dostu yurdumuz Türkiye'de. Gidebilenlerimize ne mutlu. Ama çokluk burada kalıyoruz. Halbuki, kurban bayramları ailecek kutlanan bir bayramdır. Gene burada yakınlarımızdan uzak, küçükler büyüklere el öpmeye gidemeden büyükler yakınlarını göremeden hüzünlü bir bayram geçireceğiz.

Sendikamız CGT, müslüman emekçiler için İşyeri Komitelerine öneriler vererek, veya kendi olanaklarıyla dostluk toplantıları düzenlemeye çabalayacak. Biraz olsun yanlızlığımızı unutturmak için...

Bayram da olsa yakamızı bırakmayan yoksulluğu unutmak elde değil. Etin kilosunun 100-120 Liraya vardığı ülkemizde kurban kesmek, yoksullara dağıtabilmek artık en zengin işçinin bile harcı değil. Yoksulluk onları da kıstırıyor. Yılda bir defa bile et yiyemeyen yurttaşlarımız çoğalıyor...

Bayram arifesinde böyle hüzünlü ama gerçek sözlerle canınızı sıkmak istemiyoruz. Bu yüzden, hepinize mutlu bayramlar dileriz.

Hoşca ve sağlıcakla kalın...

ÖZGÜRLÜKLER İÇİN SAVAŞIM VE "TKP PROGRAMI DAVASI"

İşçi sınıfının özgürlükler için savaşımı sendikal savaşımın en önemli alanlarından birini oluşturur. CGT, haklarımız için verdiği mücadelede sürekli olarak her türlü baskıya, düşünce, söz, örgütlenme özgürlüklerine konan kısıtlamalara karşı savaşımını sürdürüyor. Fransa'da olduğu gibi dünyanın diğer ülkelerin işçi sınıfları ve halkları ile uluslararası dayanışmasını gösteriyor.

Türkiye'de de DISK sınıf sendikacılığı temelinden çıkarak, ekonomik haklar için verdiği savaşımın yanında, demokratik haklar ve özgürlüker için de savaşmaktadır. Örneğin, Sendikal hakları kısıtlamayı amaçlıyan kanunların çıkarılmasına karşı 16 harizan 1970 te yapılan büyük gösteriler, Özgürlükleri kısıtlamak için bir araç olan Devlet Güvenlik Mahkemelerinin yeniden kurulmasına karşı 1976 eylülünde « Ulusal Yas » günü çerçevesinde girişilen ülke çapındaki geniş grev hareketi, iktidarların yıllar boyu yasakladıkları 1 Mayıs gösterilerinin 1976 dan bu yana açık olarak ve yığınların katılmasıyla kutlanmasi, DISK'in özgürlükler için verdiği savaşımın en belirgin örneklerindendir. Bu büyük eylemler başarıyla sonuçlanmış ve özgürlükler üzerine konmak istenen kısıtlamalar önlenmiştir.

Türkiye'de işçi sınıfının yasal olarak örgütlenmesini önleyen, söz ve fikir özgürlüğünü kısıtlayan Türk Ceza Kanununun 141 ve 142 inci maddelerinin kaldırılması da DISK'in önemli istemlerinden biridir. Bu istem DISK'in yanısıra tüm demokratik güçlerin de istemedir. Bu maddelerin kaldırılması için sürdürülen demokratik savaşım yeni boyutlar kazanıyor.

17 Ekim'de Istanbul'da « ÜRÜN » Dergisi Yazı işleri Müdürü Ahmet Taştan, « Türkiye Komünist Partisinin Programı » nı yayınladığı için 141 ve 142 maddelere aykırı eylemde bulunduğu için yargılandı.

Bu mahkeme yalnız Türkiye'de değil dünyanın birçok ülkelerinde büyük yankılar uyandırdı. Fransa, Almanya Belçika, ve ingiletereden çeşitl hukukçular ve sendikacılar bu davaya gözlemci olarak katıldılar. Ahmet Taştan'ı içlerinde Istanbul Barosu Başkanının da bulunduğu 53 avukat savundu. Avukatlar 141 ve 142 inci maddelerin, insan haklarına, uluslararası anlaşmalara, demokrasi kurallarına aykırı olduğu, demokratik devlet ilkesi ile bağdaşmadığını belirttiler. Bunun için uluslararası anlaşmalardan çeşitli örnekler verdiler. Savunma avukatlarından Istanbul Barosu Başkanı Orhan Apaydın « Türkiye'de işçi sınıfının bilimsel görüşünün savunulamamasının, siyasal örgütlenmesinin engellenmesinin T.C. Anayasası ile de çeliştiğini » belirtti ve Mahkemenin 141 ve 142 maddelerin kaldırılması için Anayasa Mahkemesine başvurmasının istedi. Mahkemede savcı da bu maddelerin iptali için Anayasa mahkemesine başvurulabileceğini belirtti.

Anayasa Mahkemesinin bu maddeler konusunda vereceği karar Türkiyede demokrasinin ilerlemesi bakımından büyük önem taşıyor.

ANARŞİ VE TERÖRİZME KARŞI DİSK ve TÜRK-İŞ İŞBİRLİĞİ VE DİSK ' İN BAŞBAKAN ECEVİT'E MEKTUBU

Ekim ayı içinde toplanan DISK Yönetim Kurulu ve Başkanlar Konseyi toplantısında « Terör, ekonomik bunalım, ulusal bağımsızlık, Amerikan Üsleri ve Kontr-gerilla konuları görüşülmüştür. Bu görüşmeler sırasında Türkiyede gittikçe yükselen terör ve anarşiye karşı diğer işçi konfederasyonu Türk-Iş ile ortak bir savaşım verilmesi üzerinde de durulmuştu. Bu toplantıdan sonra Türk-Iş Genel Başkanı ile DISK Genel Sekreteri bir görüşme yapmışlar ilkesel olarak anarşiye karşı birlikte hareket etme kararına varmışlardır. DISK ve Türk-Iş arasında ilk defa belli bir konuda işbirliğine gidilmesi olumlu karşılanmıştır.

DISK'in BAŞBAKAN'A MEKTUBU

DISK toplantısında Genel Başkan Baştürk, DISK'in Başbakan Ecevit'e bir mektup gönderdiğini açıklamış ve bu mektupta şu konulara değinildiğini belirtmiştir :

Ekonomik bunalım konusunda :

« Hayat pahalılığı, işsizlik ve mal kıtlığı büyük boyutlara ulaşmıştır. Bir avuç vurguncu bundan yararlanırken, işçi ve diğer emekçi kesimler sömürülmekte, ezilmektedirler. Bu duruma kısa sürede son vermek hükümetin görevidir ».

« Bu görev, IMF önerileri doğrultusunda yerine getirilemez. Bunalıma düşmede şimdiye kadar hep bu tür politikalar izlenmiş olması unutulmamalıdır ».

« Yatırımlar ve kamu harcamaları kısılıp, kalkınma hızı düşürülerek, işsizliğin artırılması pahasına IMF'nin istediği fiyat istikarı sağlanabilir. Ama hiçbir sorun sürekli ve sağlıklı bir çözüme kavuşturulamaz. Bunalımın yükü emekçi halkın sırtına bir kez daha vurulmuş olur ».

Terörizm ve anarşi konusunda :

« Terörizmin ve anarşizmin, işçi sınıfının mücadelesi ile hiçbir ilgisi yoktur. DISK, faşist saldırılar karşısında somut adımlar atmanın hazırlığındadır Başbakan'a gönderilen mektupta, şu görüşlere yer verilmistir : MC, iktidardan uzaklaştırılmasına rağmen, faşizm tehlikesi ortadan kalkmamıstır. Her gün işçi, emekçi, öğrenci öldürülmekte, terör kol gezmektedir. Sorunun çözümü için öncelikle şiddet eylemleri üzerinde kesin bir teşhise varılmalıdır.

Amerikan Üslerinin yeniden açılması konusunda :

« Emekçiler, ilerici ve devrimci gençlik, son 10 yıl üslere ve ikili anlaşmalara karşı yiğitçe mücadele vermiş tir. Bu mücadelede çok sayıda nisan tutuklanmıs, yaralanmış, öldürülmüştür.. Türkiye'de köklü bir antiemperyalist bilinç oluşmuştur. Halkçı olduğunu belirten bir hükümet, bu bilinci dikkate almalı, emperyalizmin sözcüsü ABD'yi 1978'lerde yeniden şirin göstermek durumunda kalmamalı ve üsler sorunu oldu bittiye getirilmemelidir. Türkiye'deki Amerikan üslerinin yeniden açılmasına yönelik bir Savunma Işbirliği Anlaşmasının, TBMM'de tartışmasına kadar ara düzenlemeler ile üsleri çalişmale, emperyalizme bağımlılığın pekiştirilmesi demek olacaktır.

Üslerin açılması ile çok yönlü dış politika çabaları, bağımsızlıkçı, barışçı demokrat yaklaşım yalnızca sözde kalacaktır. DISK, ABD üslerinin yeniden açılmasına kesinlikle karşıdır. Hükümet, üsler konusunda yol ayrımındadır. Ulusal bağımsızlık konusunda, kendi açısından tarihsel bir karar verecektir. DISK, emperyalizme bağımlılık yolu izlenecek olursa, hükümeti sadece tarihi sorumluluğu ile karşı karşıya bırakmayıp, bu uygulamaya karşı çıkacaktır ».

Faşist saldırılar sürüyor : ANKARA'DA TİP ÜYESİ 6 GENÇ KATLEDİLDİ. İSTANBUL'DA TEKNİK ÜNİVERSİTE ESKİ REKTÖRÜ ÖLDÜRÜLDÜ

Uzun zamandanberi süregiden ve sendikalı işçilerin, üniversite profesörlerinin, gençlerin canlarına kıyan faşist saldırılar son zamanlarda yeni bir görünüm aldı. Geçtiğimiz günlerde üniversite çevrelerinde « birleştirici, demokrat, insancıl » bir bilim adamı olarak tanınan Istanbul Teknik Üniversitesi eski rektörü Bedri Karafakioğlu'nun sokak ortasında kurşunlanarak öldürülmesi tüm Türkiye'de geniş tepkilere yol açtı. Sendikalar, demokratik örgütler, bilim adamları, Türkiye'de ilk televizyon yayınlarının kurucusu olan Ordinaryüs profesör Karafakioğlu'nun öldürülmesini protesto ettiler.

Daha önce Ankara'da TIP üyesi 6 genç işçi ve öğrenci geceyarısı saat 2 de evlerine gelen faşist komandolar tarafından katledildiler. Dört genci evlerinde hemen öldüren faşist komandolar, iki genci kaçırarak götürdüler. Bunların cesetleri daha sonra Istanbul-Eskişehir yolu üzerinde bulundu. Komandoların öldü sanarak evde bıraktıkları yedinci genç ise ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede birkaç gün sonra öldü.

Ileri Gençler Derneği Adana Şube başkanı'nın evinde bulunduğu bir sırada pencereden kurşunlanarak öldürülmesi gene IGD Kadıköy Şubesine toplantı sırasında bomba konması ; arkasından TIP'li gençlerin hunharca öldürülmesi ve Ordinaryüs profesör Karafakioğlu'nun öldürülmesinin bunlara eklenmesi, faşist güçlerin faşizme karşı demokratik yoldan savaşım veren güçleri de terörcü eylemlere çekmek ve ülkeyi tam bir anarşinin kucağına itmek ve böylece faşist bir düzenin yerleşmesine olanak sağlamak istedikleri görüşü bütün demokrat çevreler tarafından ileri sürülüyor.

Öte yandan gazetelerde aranmakta olan komandoların ele geçen « Hatıra fotoğrafları » yayınlandı. Bu fotoğraflarda komandolar, MHP ilçe lokalinde atış talimleri yaparken, toplu halde tabancalarla poz verirken görülüyor. Ayrıca gene aranan birçok cinayet sanığının MHP yöneticileriyle birlikte çekilmiş fotoğrafları da bunlar arasında yer alıyor. Bütün bunlar faşist saldırganların Milli Hareket Partisi ile yakın ilişkiler içinde olduğunu belgeliyor.

Bu faşist saldırılara karşı savaşım da genişliyor. DISK, « faşist saldırılara karşı somut adımlar atma » kararını aldı.

(Bu konudaki DISK'in girişimleri ile ilgili bilgiyi bu sayfa daki diğer yazımızda bulacaksınız.)

IŞÇİNİN GÜCÜ 213, rue Lafayette, PARIS Xme. Tél. 200-33-31 — Directeur de publication : François LANÇON — No de commission paritaire : 158 D 73
IMPRIMERIE LENSOISE, 30, rue Casimir-Beugnet, 62300 LENS. Travail exécuté par des ouvriers syndiqués.